

OPINIA RZECZNIKA GENERALNEGO

NILSA WAHLA

przedstawiona w dniu 10 września 2015 r.(1)

Sprawa C-294/14

ADM Hamburg AG

przeciwko

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy)]

Transport – Unia celna i Wspólna taryfa celna – Wspólnotowy kodeks celny – Preferencje taryfowe – Artykuł 74 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 – Produkty pochodzące wywożone z kraju korzystającego – Wymóg, aby produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej były dokładnie tymi samymi produktami co wywiezione z kraju korzystającego uznanego za kraj ich pochodzenia – Przesyłka złożona z mieszaniny surowego oleju z nasion palmowych pochodzącego z kilku krajów korzystających z takiego samego preferencyjnego traktowania

1. W sprawie zawisłej przed sądem odsyłającym surowy olej z nasion palmowych został przywieziony do Unii Europejskiej z różnych państw Ameryki Północnej i Południowej, które to państwa korzystają z tej samej taryfy preferencyjnej. W celach transportowych olej pochodzący z kilku z tych państw został umieszczony w jednym zbiorniku i zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii jako mieszanina.

2. W tym kontekście powstaje pytanie, w jaki sposób należy – na potrzeby zastosowania taryfy preferencyjnej – postąpić w przypadku mieszaniny produktów pochodzących z różnych państw. W szczególności wnosi się do Trybunału o przedstawienie wytycznych dotyczących właściwej interpretacji art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93(2) – który nie zezwala na żadne przetworzenie ani żadne zmiany produktów – oraz w szczególności interpretacji wymogu stanowiącego, iż produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej muszą być dokładnie tymi samymi produktami co wywiezione z kraju korzystającego uznanego za kraj ich pochodzenia (zwanego dalej „wymogiem tożsamości”).

I – Ramy prawne

A – Rozporządzenie (WE) nr 732/2008(3)

3. Artykuł 5 rozporządzenia nr 732/2008 stanowi:

„1. Przewidziane preferencje taryfowe stosuje się do przywozu produktów objętych rozwiązaniem przyznanym państwowemu beneficjentom, z których produkty te pochodzą.

2. Do celów rozwiązań, o których mowa w art. 1 ust. 2, reguły pochodzenia dotyczącego definiowania pojęcia produktów pochodzących, procedury oraz związane z nimi metody współpracy administracyjnej zostały ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93.

[...]”.

B – Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93

4. Rozporządzenie nr 2454/93 ustanawia przepisy w celu wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego(4).

5. Motyw 16 preambuły rozporządzenia nr 1063/2010, którym zmieniono rozporządzenie nr 2454/93, wyjaśnia, że istnieje potrzeba elastyczności, ponieważ reguły obowiązujące w momencie przyjmowania rozporządzenia zmieniającego wymagały udokumentowania bezpośredniego transportu do Unii, które to udokumentowanie może być trudne do uzyskania. W związku z tym wymogi niektóre towary, posiadające ważny dowód pochodzenia, w rzeczywistości nie mogą korzystać z preferencyjnego traktowania. Dlatego też uznano za właściwe, aby wprowadzić nowe, prostsze oraz bardziej elastyczne reguły, skoncentrowane na tym, czy towary przedstawiane organom celnym w celu zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii są tymi samymi, które opuściły kraj wywozu, i – co istotne – nie zostały przetworzone ani nie uległy żadnej innej zmianie w trakcie transportu.

6. Artykuł 72 rozporządzenia nr 2454/93 stanowi:

„Następujące produkty uznaje się za pochodzące z kraju korzystającego:

a) produkty całkowicie uzyskane w tym kraju w rozumieniu art. 75;

b) produkty uzyskane w tym kraju zawierające materiały, które nie zostały w pełni tam uzyskane, pod warunkiem że materiały te zostały tam poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 76”.

7. Artykuł 74 rozporządzenia nr 2454/93 stanowi, co następuje:

„1. Produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej muszą być dokładnie tymi samymi produktami, co wywiezione z kraju korzystającego, uznanego za kraj ich pochodzenia. Nie mogą one podlegać żadnym zmianom, być w żaden sposób przetwarzane ani poddawane żadnym czynnościom wykraczającym poza czynności niezbędne dla zachowania ich w dobrym stanie, zanim nie zostaną zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu. Przechowywanie produktów i przesyłek oraz podział przesyłek może mieć miejsce tylko pod kontrolą i na odpowiedzialność eksportera lub następnego posiadacza towarów, przy czym produkty pozostają pod dozorem celnym w kraju (krajach) tranzytu.

2. Wymogi ust. 1 uznaje się za spełnione, chyba że organy celne mają powody, by przyjąć przeciwne domniemanie; w takich przypadkach, organy celne mogą zażądać od zgłaszającego udokumentowania zgodności, przy czym można je udowodnić za pomocą wszelkich środków, w tym z umownym dokumentem przewozowym w rodzaju listu przewozowego, albo też dowodami faktycznymi lub materialnymi, jak oznakowanie lub numeracja opakowań lub innymi dowodami związanymi z samymi towarami”.

II – Okoliczności faktyczne sporu, postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

8. W dniu 11 sierpnia 2011 r. spółka ADM Hamburg przywiozła kilka przesyłek surowego oleju z nasion palmowych z Ekwadoru, Kolumbii, Kostaryki i Panamy do Niemiec w celu dopuszczenia ich do swobodnego obrotu w Unii. Wszystkie wymienione państwa są krajami wywozu objętymi GSP(5). Olej był transportowany w różnych zbiornikach statku towarowego. Aby skorzystać z preferencji, spółka ADM Hamburg przedłożyła dokumenty potwierdzające uprzywilejowanie wystawione przez wymienione wyżej państwa.

9. Sprawa zawisła przed sądem odsyłającym dotyczy wyłącznie jednej ze wspomnianych przesyłek (zwanej dalej „sporną przesyłką”). Przesyłka ta zawierała mieszaninę surowego oleju z nasion palmowych pochodzącego z różnych krajów korzystających.

10. W dniu 8 grudnia 2011 r. Hauptzollamt Hamburg-Stadt (główny urząd celny w Hamburgu) wydał decyzję o nałożeniu należności celnej przywozowej. W odniesieniu do spornej przesyłki dokonał on obliczenia należności celnej przywozowej wedle stawki celnej dla kraju trzeciego, to jest bez uwzględnienia preferencyjnego traktowania, o jakie wnioskowano w odniesieniu do przesyłki. Przyczyną odmowy preferencyjnego traktowania było w istocie to, że surowy olej z nasion palmowych z różnych przesyłek przywozowych, pochodzący z różnych krajów pochodzenia, został zmieszany w jednym zbiorniku.

11. Po bezskutecznej apelacji w trybie administracyjnym spółka ADM Hamburg wniosła powództwo przed Finanzgericht Hamburg. Ponieważ sąd ten miał wątpliwości co do prawidłowej interpretacji odpowiedniego przepisu prawa Unii, postanowił zawiesić postępowanie i złożyć wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie następującej kwestii:

„Czy przesłanka faktyczna z art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze [rozporządzenia nr 2454/93], zgodnie z którą produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej muszą być dokładnie tymi samymi produktami co wywiezione z kraju korzystającego z uznania za kraj ich pochodzenia, jest spełniona w przypadku takim jak rozpoznawany, gdy kilka partii surowego oleju z nasion palmowych uznanych odpowiednio za produkty pochodzące z różnych krajów wywozu objętych ogólnym systemem preferencji taryfowych (GSP) nie zostaje fizycznie od siebie oddzielonych, wywiezionych i przywiezionych do Unii Europejskiej, lecz w trakcie wywieżenia wszystkie wypełniają ten sam zbiornik statku towarowego, są w nim ze sobą mieszane i zostają przywiezione do Unii Europejskiej, przy czym można wykluczyć, że w trakcie transportu tych produktów do momentu zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu w zbiorniku tego statku znalazły się inne, w szczególności nieobjęte preferencjami, produkty”.

12. Uwagi na piśmie przedstawiły ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt oraz Komisja. Wymienione strony, z wyjątkiem Hauptzollamt Hamburg-Stadt, przedstawiły również swoje stanowiska ustnie podczas rozprawy w dniu 11 czerwca 2015 r.

III – Analiza

A – Zagadnienie

13. Czy wymóg tożsamości produktów opuszczających kraj korzystających i produktów okazywanych organom celnym w chwili zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii, o którym to wymogu mowa w art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93, jest spełniony, jeżeli surowy olej z nasion palmowych pochodzący z kilku krajów korzystających z tej samej taryfy preferencyjnej został umieszczony w tym samym zbiorniku statku towarowego i przywieziony w tym zbiorniku jako mieszanina? W istocie to o doprecyzowanie tej wątpliwej kwestii zwraca się do

Trybuna?u s?d odsy?aj?cy w niniejszej sprawie. S?d odsy?aj?cy jest zmuszony zwróci? si? do Trybuna?u o przedstawienie wytycznych w tej kwestii nie tylko dlatego, ?e Trybuna? nie mia? do tej pory okazji doprecyzowania znaczenia art. 74 rozporz?dzenia nr 2454/93, lecz tak?e dlatego, ?e organy celne w pa?stwach cz?onkowskich przyjmuj? rozbie?ne stanowiska w tej sprawie.

14. ?ci?le rzecz bior?c, istnieje niepewno?? co do tego, czy mieszanie produktów – które w niniejszej sprawie s? zamienne i materialnie identyczne, jako ?e s? surowym olejem z nasion palmowych – pochodz?cych z ró?nych krajów korzystaj?cych uniemo?liwia preferencyjne traktowanie. W mojej opinii tak nie jest, czego uzasadnienie przedstawi? poni?ej.

B – *Nowa, bardziej elastyczna regu?a*

15. Pozwol? sobie zacz?? od przypomnienia, ?e przed zmian? wprowadzon? rozporz?dzeniem nr 1063/2010 do art. 74 rozporz?dzenia nr 2454/93, aby importer móg? korzysta? z preferencji, wymagano dowodu bezpo?redniego transportu do Unii, który to wymóg cz?sto trudno by?o spe?ni?. Jak wyja?niono w motywie 16 preambu?y rozporz?dzenia nr 1063/2010, art. 74 rozporz?dzenia nr 2454/93 stworzono po to, aby wprowadzi? now?, ?atwiejsz? i, zasadniczo, bardziej elastyczn? regu??, skoncentrowan? na celu, jakim jest to, aby zg?aszane towary by?y tymi samymi, które wywieziono.

16. Na wst?pie pragn? równie? zaznaczy?, ?e wymóg to?samo?ci okre?lony w art. 74 ust. 1 rozporz?dzenia nr 2454/93 nale?y rozwa?a? nie w odosobnieniu, lecz jako cz??? ca?o?ci, a wi?c w zwi?zku z art. 74 ust. 2, który stanowi, i? wymóg zgodno?ci z wymogiem to?samo?ci „uznaje si? za spe?nion[y], chyba ?e organy celne maj? powody, by przy?? przeciwne domniemanie”. Innymi s?owy, je?eli organy celne nie maj? powodów, aby przypuszcza?, ?e produkty zg?oszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu nie s? tymi samymi produktami co produkty wywo?one, to organy te przyjmuj?, ?e maj? do czynienia z tymi samymi produktami.

17. W sprawie zawis?ej przed s?dem odsy?aj?cym pochodzenie produktów jest bezsporne. Bezsporne jest równie?, ?e olej ze spornej przesy?ki by?by obj?ty preferencyjnym traktowaniem, gdyby nie by? zmieszany. Ponadto sporne produkty s? zamienne i materialnie jednakowe, jako ?e s? surowym olejem z nasion palmowych. Domniemanie to?samo?ci, o którym mowa w art. 74 ust. 2, oraz fakt, ?e nie istnieje w?tpliwo?ci co do pochodzenia produktów, powinny w moim przekonaniu by? same w sobie wystarczaj?ce do rozstrzygni?cia zagadnienia le??cego u podstaw sprawy zawis?ej przed s?dem odsy?aj?cym.

18. Prawd? jest, jak mo?na by argumentowa?, ?e organy celne maj? mniejsz? mo?liwo?? zbadania i pobrania próbek produktów przywo?onych, gdy produkty ró?nego pochodzenia s? przywo?one jako mieszanina. Cel u?atwienia organom celnym zadania weryfikowania pochodzenia przywo?onych produktów w rzeczy samej nie powinien bowiem zosta? tutaj pomini?ty. Powinna by? to raczej jedna z wytycznych interpretacji kodeksu celnego, jak równie? rozporz?dzenia nr 2454/93, stworzonego w celu wykonania kodeksu celnego, szczególnie z uwagi na fakt, i? kodeks celny ma mi?dzy innymi gwarantowa? szybkie i wydajne procedury dopuszczania produktów do swobodnego obrotu(6). Bezsprzecznie spraw? niezwyklej wagi jest, aby organy celne mia?y w razie konieczno?ci mo?liwo?? zbadania produktów w celu zweryfikowania, czy odpowiadaj? one ?wiadectwu pochodzenia.

19. Na potrzeby stosowania preferencyjnego traktowania wa?ne jest zatem, aby mo?na by?o ustali? powi?zanie mi?dzy produktem, jego statusem pochodzenia a konkretnym ?wiadectwem pochodzenia. Istotn? rol? w ustalaniu tego powi?zania odgrywaj? ?wiadectwa pochodzenia(7). Znaczenie wymogu przedstawienia oficjalnego dowodu pochodzenia (?wiadectwa pochodzenia) podkre?li? Trybuna?: zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wymóg przedstawienia wa?nego ?wiadectwa pochodzenia wydanego przez w?a?ciwe w?adze nie mo?e zosta? uznany za zwyk??

formalno??, która mo?e pozosta? niedochowana, gdy miejsce pochodzenia zostanie ustalone w oparciu o inne ?rodki dowodowe(8).

20. Co si? tyczy sprawy zawis?ej przed s?dem odsy?aj?cym, z postanowienia odsy?aj?cego wynika, ?e spó?ka ADM Hamburg przed?o?y?a dokumenty potwierdzaj?ce uprzywilejowanie w postaci ?wiadectw pochodzenia wszystkich pi?ciu przesy?ek (formularz A), co nie jest jako takie kwestionowane.

21. Przepisy dotycz?ce ?wiadectw pochodzenia w art. 47 lit. b) rozporz?dzenia nr 2454/93 stanowi? w tym wzgl?dzie, ?e ?wiadectwo ma zawiera? wszystkie informacje szczegó?owe niezb?dne do zidentyfikowania produktu, którego ?wiadectwo to dotyczy, w szczegó?no?ci okre?la? liczb? opakowa?, mas? brutto i netto produktu lub jego obj?to??. Ponadto za??cznik 17 do rozporz?dzenia nr 2454/93 okre?la zawarto?? „formularza A”. W polach 5, 6 i 9 formularza podaje si? numer pozycji, oznakowanie i liczb? opakowa? oraz mas? brutto lub inne okre?lenie ilo?ci. Na drugiej stronie formularza, pod nag?ówkiem „Notes” („Uwagi”), w cz??ci II „General conditions” („Warunki ogólne”), w lit. b) stwierdzono, ?e ka?dy artyku? w przesy?ce musi kwalifikowa? si? oddzielnie.

22. Na pierwszy rzut oka mieszanie produktów ró?nego pochodzenia mo?e wydawa? si? nie do ko?ca zgodne z wymogami dotycz?cymi tre?ci odno?nych ?wiadectw nie tylko je?li chodzi o mas? i ilo??, ale tak?e w kwestii wymogu odr?bnego kwalifikowania si? ka?dego z produktów. W tym kontek?cie, gdy produkt jest wymieszany z produktem innego pochodzenia w sposób, który uniemo?liwia ponowne fizyczne oddzielenie dwóch produktów, mo?na by dowodzi?, ?e nie jest to ju? ten sam produkt co istniej?cy przed wymieszaniem jednego z drugim. Z tego wzgl?du argument, ?e wymieszanie utrudni?oby organom celnym weryfikacj? pochodzenia, mo?na uzna? za zas?uguj?cy na uwag?. W takim ?wietle art. 74 ust. 1 rozporz?dzenia nr 2454/93 mo?na by rozumie? jako wymagaj?cy, aby produkty odpowiadaj?ce okre?lonemu ?wiadectwu pochodzenia by?y transportowane w sposób zapewniaj?cy ich fizyczne oddzielenie.

23. Niemniej jednak nie uwa?am, aby stanowi?o to wystarczaj?c? podstaw? do wymagania fizycznego oddzielenia przesy?ek powi?zanych z konkretnym ?wiadectwem pochodzenia podczas transportu. Istnieje kilka powodów, dla których przyjmuj? tak? opini?.

24. Po pierwsze, nale?y pami?ta?, ?e art. 74 stanowi cz??? rozdzia?u 2 tytu?u IV cz??ci I rozporz?dzenia nr 2454/93, który to rozdzia? dotyczy preferencyjnego pochodzenia. Ujmuj?c rzecz jeszcze precyzyjniej, przepis ten stanowi cz??? podsekcji 2 sekcji 1 tego rozdzia?u, która dotyczy definicji poj?cia „produktów pochodz?cych”, to jest produktów pochodz?cych z kraju korzystaj?cego na potrzeby zastosowania taryfy preferencyjnej(9).

25. Poniewa? ca?a podsekcja 2 dotyczy definicji tego, co stanowi produkt pochodz?cy, znajduj? ograniczony (je?eli w ogóle) dowód na to, aby wymóg to?samo?ci mia? gwarantowa? cokolwiek poza tym, ?e produkty zg?oszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu s? faktycznie produktami pochodz?cymi, to jest produktami pochodz?cymi z kraju korzystaj?cego, a nie z kraju trzeciego, na potrzeby ustalania nale?no?ci celnych przywozowych (wy?szych lub ni?szych, w zale?no?ci od pochodzenia produktu). Taki jest wy??czny cel art. 74 rozporz?dzenia. Jest oczywiste, ?e przepis ten przyk?adowo nie dotyczy etykietowania produktów przeznaczonych do sprzeda?y konsumentom(10).

26. Jak już wspomniałem, nie wydaje się, a żeby między stronami istniało nieporozumienie co do faktu, że produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu faktycznie odpowiadały świadectwom pochodzenia okazanym przez ADM Hamburg. Przed sądem odsyłającym nie dowodzono przeciwnego twierdzenia ani też nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że do spornej przesyłki zostały dodane produkty z krajów trzecich.

27. Po drugie – co najistotniejsze – ciecze i produkty sypkie są odrębnym przypadkiem. Jak rozumiem, jeżeli chodzi o tego rodzaju produkty, powszechną praktyką jest wystawianie świadectwa pochodzenia na czas oznaczony i dla konkretnej ilości produktu, której następnie przypisywany jest konosament („bill of lading”). Dokumenty te nie są istotne na potrzeby transportu oraz – w szczególności – na potrzeby faktycznego ładowania statku towarowego, przy którym obowiązuje zupełnie inne rozumowanie⁽¹¹⁾. Dlatego wątpliwe jest, czy nie jest niczym niezwykłym, że kilka świadectw pochodzenia było powiązanych z produktami transportowanymi w jednym zbiorniku lub w jednej ładowni towarowej, uwzględniając również sytuację, gdy wszystkie te produkty pochodzą z jednego i tego samego państwa.

28. W tym względzie wyjaśniono podczas rozprawy, że nie tylko sporna przesyłka, lecz także inne przesyłki surowego oleju z nasion palmowych importowane przez ADM Hamburg były de facto mieszaninami, aczkolwiek mieszaninami oleju pochodzącego z jednego kraju korzystającego. Z tego względu wywodzenie z art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 wymogu fizycznego rozdzielenia cieczy lub produktów sypkich może prowadzić jedynie do nieuzasadnionego zróżnicowania. Wymóg fizycznego oddzielenia podczas transportu (na podstawie kryterium takiego jak kraj pochodzenia lub świadectwo pochodzenia) w odniesieniu do cieczy lub towarów sypkich skutkowałoby niekorzystnym traktowaniem, jeżeli chodzi o zastosowanie taryfy preferencyjnej, w odniesieniu do produktów trudnych czy wręcz niemożliwych do rozdzielania po ich uprzednim umieszczeniu w tej samej ładowni towarowej (lub zbiorniku). Nie dostrzegam, czym miałyby być uzasadnione, co następuje: dlaczego zmieszanie w zbiorniku lub ładowni towarowej produktów, które są materialnie jednakowe, jako że są surowym olejem z nasion palmowych, i które są zamiennie, miałyby stanowić „zmianę lub przetworzenie” niezgodne z art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93, gdy produkty zmieszane ze sobą pochodzą z kilku krajów korzystających, natomiast nie miałyby tak być, w przypadku gdy produkty pochodzą z jednego kraju?

29. Co się tyczy potrzeby zweryfikowania pochodzenia, stanowić w moim przekonaniu jedyny przekonujący argument, który mógłby na pierwszy rzut oka uzasadniać fizyczne oddzielenie, zauważę, co następuje: nie dostrzegam powodu, dla którego łatwiej byłoby zweryfikować pochodzenie na podstawie świadectw pochodzenia, w sytuacji gdy jako mieszanina transportowane są zamiennie produkty (ciekłe lub sypkie) pochodzące z jednego kraju, a trudniej w sytuacji, gdy – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – kilka świadectw pochodzenia jest powiązanych z przesyłką zawierającą zamiennie produkty pochodzące z kilku krajów korzystających. W obydwu sytuacjach mamy do czynienia z kilkoma świadectwami pochodzenia powiązanymi z mieszaniną cieczy lub produktów sypkich.

30. Powyższe rozważania prowadzą do mojej uwagi końcowej. Artykuł 74 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2454/93 wprowadza moim zdaniem domniemanie uznania statusu pochodzenia. Jedynie gdy organy celne mają powody, aby przypuszczać, że produkty nie posiadają statusu pochodzenia, dokonujący zgłoszenia musi wykazać, iż przesyłka faktycznie zawiera te same produkty, które zostały początkowo wywiezione. Można tego dokonać, jak wyraźnie stanowi przepis, w dowolny sposób, czy to poprzez umowne dokumenty przewozowe, takie jak konosament, czy też poprzez faktyczne lub konkretne dowody opierające się na oznakowaniu lub na numeracji opakowań, lub też poprzez dowolne dowody związane z samymi

produktami. W tym sensie transport produktów jako mieszaniny nie wyklucza preferencyjnego traktowania. Jednocześnie należy jednak zaznaczyć kwestię oczywistą: to importer (dokonujący zgłoszenia) ponosi ryzyko wyśzej należytej celnej przywozowej, jeżeli przedstawione dowody nie przekonają organów celnych w kwestii statusu pochodzenia produktów.

31. Na podstawie powyższego jestem zdania, że w okolicznościach leżących u podstaw niniejszej sprawy – gdzie (i) produkty, które zostały zmieszane, są materialnie, jako że są surowym olejem z nasion palmowych, jednakowe i zamienne, (ii) pochodzą one z państw korzystających z takiego samego preferencyjnego traktowania oraz (iii) nie ma wątpliwości co do ich statusu pochodzenia – wymóg tożsamości produktów wywożonych i zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii, określony w art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93, jest spełniony.

IV – Wnioski

32. Mając na względzie powyższe rozważania, proponuję, aby na pytanie prejudycjalne zadane przez Finanzgericht Hamburg Trybunał odpowiedział w następujący sposób:

Wymóg tożsamości określony w art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1063/2010 z dnia 18 listopada 2010 r., zgodnie z którym to wymogiem produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej muszą być tymi samymi produktami co wywiezione z kraju korzystającego uznanego za kraj ich pochodzenia, jest spełniony w okolicznościach stanowiących podstawę niniejszej sprawy, gdzie kilka przesyłek surowego oleju z nasion palmowych pochodzących z różnych krajów korzystających z takiego samego preferencyjnego traktowania nie zostało do celów transportu fizycznie oddzielonych, lecz wypełniało ten sam zbiornik statku towarowego, w wyniku czego zostało w postaci zmieszanej przywiezionych w tym zbiorniku do Unii Europejskiej.

1 – Język oryginału: angielski.

2 – Rozporządzenie Komisji (EWG) z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1063/2010 z dnia 18 listopada 2010 r. (Dz.U. L 307, s. 1).

3 – Rozporządzenie Rady z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 i (WE) nr 964/2007 (Dz.U. 2008, L 211, s. 1).

4 – Rozporządzenie Rady nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), ze zmianami (zwane dalej „Wspólnotowym kodeksem celnym”). Rozporządzenie to dotyczy w jeden kodeks dużej liczby rozporządzeń i decyzji Wspólnoty dotyczących przepisów celnych.

5 – Ogólnym systemem preferencji (GSP).

6 – Wyrok Derudder, C-290/01, EU:C:2004:120, pkt 45. W tym względzie szereg przepisów Wspólnotowego kodeksu celnego dotyczy badania towarów. Przykładowo zgodnie z art. 68 lit. b) owego kodeksu w celu zweryfikowania deklaracji organy celne mogą dokonać zbadania towarów i pobrać próbki do analizy lub do szczegółowego badania.

7 – Chociaż nie dotyczy to niniejszej sprawy, warto zauważyć, że również w tej kwestii wprowadzono w systemie większą elastyczność i świadectwa pochodzenia nie są już stosowane. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/428 z dnia 10 marca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 i rozporządzenie (UE) nr 1063/2010 w odniesieniu do reguł pochodzenia dotyczących ogólnego systemu preferencji taryfowych i preferencyjnych środków taryfowych dla określonych krajów lub terytoriów (Dz.U. L 70, s. 12) wprowadzono nowy system poświadczania pochodzenia towarów. Opiera się on na systemie samodzielnego poświadczania, w którym eksporterzy są zarejestrowani w systemie elektronicznym o nazwie „system REX”.

8 – Zobacz ostatnio wyrok Helm Dünngemittel, C-613/12, EU:C:2014:52, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo.

9 – Zobacz na przykład art. 72, 75 i 78 rozporządzenia. Zgodnie z tymi przepisami produkty w całości uzyskane w kraju korzystającym (takie jak warzywa uprawiane w takim kraju) uznaje się za produkty pochodzące, podczas gdy produkty, które nie zostały całkowicie uzyskane w tym kraju, mogą otrzymać status produktów pochodzących, pod warunkiem że są następnie poddane wystarczającemu przetworzeniu w kraju korzystającym. Z art. 79 i 83 rozporządzenia wynika ponadto, że materia niepochodzący może zostać wykorzystany w produkcji, jeżeli nie przekracza określonego progu procentowego składu produktu, natomiast przykładowo pochodzenie maszyn lub paliwa wykorzystanych w produkcji produktu nie jest istotne dla określenia statusu pochodzenia tego produktu.

10 – Zgodnie z motywem 7 preambuły rozporządzenia (UE) nr 978/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303, s. 1) preferencyjny dostęp do rynku Unii wprowadzono w celu wsparcia krajów rozwijających się w ich wysiłkach na rzecz ograniczania ubóstwa oraz promowania dobrych rządów i zrównoważonego rozwoju poprzez udzielanie tym krajom pomocy w zakresie wytwarzania dodatkowych przychodów z handlu międzynarodowego, które kraje te mogą następnie ponownie zainwestować z myślą o własnym rozwoju oraz, dodatkowo, w celu dywersyfikowania swoich gospodarek. Mieszanie zamiennych produktów z różnymi państw należących do tej samej grupy państw GSP nie powoduje tu żadnej zmiany.

11 – W tym względzie z uwagi na kwestie bezpieczeństwa konieczne może być, aby towary, które mają być transportowane, były pakowane w sposób, który nie jest zgodny z konosamentem. Mało prawdopodobne jest w każdym razie, aby liczba zbiorników lub pakowni towarowych na statku odpowiadała za każdym razem liczbie transportowanych przesyłek.